

வள்ளுவமும் வாழ்வும்

முனைவர் வா. சித்ரா

20

தமிழ்த்துறை, இரத்தனவேல் சுப்ரமணியம் கலை அறிவியல் கல்லூரி

சூலூர் கோவை 641 402

ஆய்வு நோக்கம்

மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழவே விரும்புகிறார்கள். துன்பத்தை யாருமே விரும்புவது இல்லை. உலகம் இன்பத்தின் இருப்பிடமா, துன்பத்தின் நிலைக்களனா என்று கேட்பின், அவரவர் அனுபவத்திற்கு ஏற்ற விடைகளே கிடைக்கும். இவ்வுலகம் யாருக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கிறது, யாருக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது என்று பலவழிகளில் ஆய்ந்து, தெளிந்த திருவள்ளுவர் வாழ்க்கை நெறிகளை வகுத்த விதம் போற்றுதலுக்கு உரியது. பின்பற்றுதலுக்கு ஏற்றது. வள்ளுவம் காட்டும் வாழ்வியல் நிலைகள் ஒவ்வொன்றும் உளவியல் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. இவற்றை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

எங்கெல்லாம் எப்படியெல்லாம் மானுட வாழ்வுக்கிடையே தர்மங்களை வலியுறுத்தமுடியுமோ, அங்கெல்லாம், அப்படியெல்லாம் மானுட நீதிகளையும், தர்மங்களையும், வாழ்வியல் நெறிகளையும் வலியுறுத்துகிறது வள்ளுவம்.

மனித வாழ்வு ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கொண்டதுதான். இன்பமும் துன்பமும் மாறிமாறி வருவதுதான் வாழ்வு. எது வந்தாலும், எது நடந்தாலும் பழிமட்டும் வரக் கூடாது. 'ஆவியோடு காயம் அடியோடு போனாலும் "பாவி" என்ற நாமம் படையாதே" என்றனர் முன்னோர்.

வருந்தி அழைத்தாலும் கிடைக்காத பேறுகள் வரமாட்டா. வரவேண்டிய பேறுகளை வெறுத்து ஒதுக்கி நீக்கினாலும் அவை போக மாட்டா. இதை அறியாது, நெடுநாள் ஏங்கி மரணம் வந்து முடிவதே மாந்தரின் தொழிலாக இருக்கிறது.

இந்நிலையில், பொறாமையும் கோபமும் சுடுசொல்லும் கெடுசிந்தையும் அகற்றி, அன்பை தவமாகச் செய்யும் வழிமுறைகளை வழங்குகிறது வள்ளுவம்.

"அன்பின் வழியது உயிர்நிலை| என்பார் வள்ளுவர்.

'அன்பகத்தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வுற்றல் மரந்தளிர்ந்த தற்று" (குறள், 78)

நெஞ்சில் ஈரமில்லாத வாழ்வு பயனற்ற வாழ்வு என்கிறார்.

குளத்தில் உள்ள நீரின் அளவைப் பொறுத்து மலரின் உயரம் அமைவதைப் போல மனிதன் உள்ளத்தைப் பொறுத்தே அவனின் உயர்வும் அமைகிறது.

'வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்

உள்ளத் தனைய துயர்வு" (குறள் 595)

ஆகவேதான் வள்ளுவர் "உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்" என்கிறார். உயர்ந்த எண்ணம் கொண்டவர்கள் வாழ்வில் சிறந்து விளங்குவர் என்பது வள்ளுவம் கூறும் வாழ்வியல் நெறியாகும்.

எப்படியும் வாழலாம் என்று வாழும் உலக மக்களுக்கு இப்படி வாழ்ந்து பாருங்கள்; உங்கள் வாழ்வு இன்பமானதாக, அமைதியானதாக, அகமும் புறமும் தூய்மையானதாக, அறம் செறிந்து ஒளிமிக்கதாக விளங்கும் என்னும் வரையறையைக் காட்டி நிற்பதுதான் வள்ளுவத்தின் வாழ்வியலாகும்.

ஆகவே, வையகத்தில் உள்ளோர் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டுமாயின் வள்ளுவம் கூறும் வாழ்வியலைப் போற்றி வாழவேண்டும்.

ஆய்வுத்தலைப்பு அறிமுகம்

திருக்குறள் கூறும் வாழ்வியல் நெறிகள் குறித்த இந்த ஆய்வு 'வள்ளுவமும் வாழ்வும்' என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட உள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்:- குறள், வாழ்வியல், இல்லறம், தனிமனித வாழ்வு.

முன்னுரை

மனிதன் இந்த மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்வாங்கு வாழ, வாழும் முறைமையை, நெறிகளை எடுத்துக்கூறும் அற இலக்கியங்களில் திருக்குறளுக்கு இணையான நூல் எதுவுமே இல்லை.

ஒரு மொழியைப் பிழையின்றிப் பேச, எழுத, படிக்க இலக்கணம் துணையாக நிற்பதைப் போல, மனிதன் தன் வாழ்வைச் செம்மையாக அமைத்துக் கொள்ள வள்ளுவம் துணை நிற்கின்றது.

மனிதன் தன் அறிவினால் பல சாதனைகளைச் செய்து மனித மூளையின் சக்தி பெரிது என்று உலகில் நிலைநாட்டியுள்ளான். மனிதன் கூட்டமாக சமுதாயத்தில் வாழ்ந்தாலும் அனைவரும் சமமாக வாழ்வதில்லை. ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளன. முன்னேறிக் கொண்டே இருக்கின்ற இவ்வுலகில் தனிமனிதன், மதிப்பீடான வாழ்க்கைக்கும் புகழ் பெற்ற வாழ்க்கைக்கும் தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்ளவே விரும்புகிறான். அப்படிப்பட்ட மனித ஆசைகள், அதற்கான செயல்பாடுகள், முன்னேற்றங்கள், உயர்ந்த சிந்தனைகள் ஆகியவற்றை அடையும் வழிகளையே வள்ளுவம் எடுத்துரைக்கிறது.

அறத்துப்பாலில் தனிமனிதன் வாழும் நெறிமுறைகளையும், பொருட்பாலில் தனிமனிதன் சமுதாயத்தில் வாழும் போது கடைப்பிடித்து வாழும் வாழ்வியல் நெறிகளையும், இன்பத்துப்பாலில், இவ்விரு பண்புகளைப் பெற்று, இல்லற நெறியில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறிகளையும் வகுத்துக் கூறுகிறது.

வாழ்க்கை - வரையறை

இந்த உலகில் பிறந்த ஒவ்வொரு உயிரினத்திற்கும் ஒரு வாழ்க்கை முறைமை உண்டு. ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரை அனைத்து உயிர்களுமே தமக்கென்று ஒரு வாழ்வைக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் சிந்தித்துச் செயலாற்றும் தன்மை கொண்ட, ஆறறிவு பெற்ற மனித இனத்தின் வாழ்வு, மற்றவற்றைவிட மேம்பட்டதாகவே உள்ளது.

தான் பெற்ற வினைப் பதிவுகளுக்கு ஏற்ப, பெற்றோரைத் தேர்ந்து, கருவில் உருக்கொள்ளும் ஆன்மா, பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து இறுதியில் தன் இருப்பிடத்தைச் சென்று சேர்கிறது. மறுபடியும் பிறப்பு மறுபடியும் இறப்பு இந்தச் சுழற்சியில் பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், உடல், உள்ளம், ஆன்மா என்ற மூன்றும் சேர்த்துப் பிணைக்கப்பட்ட மனிதன் இவ்வுலகில் என்ன செய்தான் என்பதே அவனது வாழ்வாகும்.

'பிறர் துன்பத்தை உணர்வது தன் துன்பத்தைப் போக்க அடிகோல்வதாகும். பிறர் துயரைப் போக்கக் கடனாற்றுகிறவன் தன் துயரைப் போக்கிக் கொண்டவனாவான்..... எவ்வுயிரையும் தன்னுயிரெனக் கொண்டு, உயிர்கள் நலங்கருதி உழைக்கும் ஒருவன் உள்ளத்தில் தெய்வம் குடியிருக்கும்.'¹

என்ற திரு.வி.க. அவர்களின் கருத்து எப்படி வாழவேண்டும் என்று கூறுகிறது.

'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று' (குறள் 236)

என்ற வள்ளுவரின் குறள் இங்கு நோக்கத்தக்கது. புகழோடு வாழாவிட்டால் பிறந்தும் பயன் இல்லை என்கிறார் வள்ளுவர்.

'நமக்குள்ளும் நமக்கு வெளியேயும் இருக்கின்ற இரண்டு உலகத்திற்கும் இடையே நடக்கின்ற சிக்கல் மிகுந்த போராட்டத்தைத்தான் நாம் ~வாழ்க்கை| என்று அழைக்கிறோம்'²

ஒருவரது வாழ்க்கை மற்றொருவரது வாழ்க்கையைப் போல் அமைவது இல்லை. காரணத்தை இரண்டாகப் பகுக்கலாம். ஒன்று மரபு, மற்றொன்று சூழல். உயர்ந்த மரபும் நல்ல சூழலும் கொண்டு பிறக்கும் மனிதர்கள் தமது வாழ்வைச் செம்மையாக அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். இந்த வாய்ப்புக் கிட்டாதவர்கள் கீழ்மை வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள்.

'நமது எண்ணங்களின் தொகுப்பே நமது சூழல்'³

மரபு சற்றே பிறழ்ந்தாலும் சூழல் சரியாக அமைந்தால் மனிதன் ஏற்றம் பெற்று விடுவான். தீய குணங்களைக் கொண்டு அறியாமை இருளில் உழன்று கொண்டிருக்கும் மனிதர்களுக்கு வெளிச்சம் காட்டும் கைவிளக்காகவும், தெளிந்த நல்லறிவும் நற்குணங்களும் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களுக்கு சுடர் விட்டுப் பிரகாசிக்கத் தூண்டுகோலாகவும் அமைபவை சான்றோர்

அறவுரைகளே ஆகும். அந்த வகையில், வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் நெறிகளை மனிதகுலத்திற்கு எளிமையாகப் புரிய வைக்கும் இலக்கியங்களில் திருக்குறள் முதன்மை பெறுகிறது.

'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்" (குறள். 50
'சிந்தனை வெளிச்சம் நிரம்பியிருக்கிற திருக்குறள்
என்வாழ்வில் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும், ஒவ்வொரு
தருணத்திலும் என்னுடன் கூடவே பயணித்திருக்கிறது.
நான் மனம் வருந்தும் நேரங்களில் எல்லாம் எனக்கு
வழிகாட்டியாக இருந்து, என்னுடைய தோல்விகளை
எல்லாம் தோல்வியுறச் செய்து, எனக்கு உதவியிருக்கிறது"⁴

என்ற அப்துல் கலாம் அவர்களின் கூற்று குறளுக்குமும் வாழ்க்கைக்குமான பிணைப்பை எடுத்துக் கூறுகிறது.

ஆக, ஒருவன் தனது இயல்பான பண்பு நலன்களோடு, தான் கண்டும் கேட்டும் படித்தும் உணர்ந்த பல தன்மைகளால் தன்னைக் கட்டமைத்துக் கொள்கிறான். தான் எதிர் கொள்ளும் நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்ப எதிர்வினை புரிகிறான். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை தொடர்ச்சியாக நிகழும் இந்த நிகழ்வுகளின் தொகுப்பே வாழ்க்கை ஆகும்.

'மனிதர்களில் எவன் ஒருவன் அறம், பொருள், இன்பம்,
வீடு ஆகிய நான்கு இலட்சியங்களில் ஒன்றைக்கூட
அடையவில்லையோ அவன் இறப்பதற்காக மட்டுமே
பிறக்கிறான்"⁵

அறவழிகளைக் கொண்டு பொருளீட்டி, அதன் மூலம் இன்ப வாழ்வினைப் பிறருக்குத் துன்பமில்லாமல் வாழ்ந்தால் வீடு பேற்றை உறுதியாக அடையமுடியும்.

வாழ்க்கை என்பது நொடிகளால் ஆனது. ஒவ்வொரு நொடியையும் உன்னதமாக்கினால் போதும், மொத்த வாழ்வும் உன்னதமாகிவிடும்.

'ஒவ்வொரு நொடியிலும் முழுமையாக வாழவேண்டும்"
'இருக்கும் இடத்தில், இந்த நொடியில் இன்புற்றிரு"⁶

என்பதே வாழ்வின் சாராம்சம் ஆகும்.

தனிமனித வாழ்வு

ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன் எண்ணம், சொல், செயல், ஆகியவற்றால் கட்டமைக்கப்படுகிறான். விலங்குகளுக்கு பலம் அதன் உடல் உறுப்புகளில் உள்ளது போல் மனிதனுக்கு பலம் ஒழுக்கத்தில் உள்ளது. அந்த ஒழுக்கத்தை இழந்துவிட்டோமானால் வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விடும்.

'உலகம் ஒழுங்காய் இருக்க நாடு ஒழுங்காய்
இருக்கவேண்டும். நாடு ஒழுங்காய் இருக்க
குடும்பம் ஒழுங்காய் இருக்கவேண்டும். குடும்பம்
ஒழுங்காய் இருக்கத் தனிமனிதன் ஒழுங்காய்
இருக்க வேண்டும். தனிமனிதன் ஒழுங்காய் இருக்க
அவனுடைய இதயம் ஒழுங்காய் இருக்க வேண்டும்"7

உலகின் மிகச்சிறிய அலகு தனிமனிதன். ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன் எண்ணம், சொல், செயல் ஆகியவற்றில் தூய்மை பெற்றுவிடின், உலகம் முழுமையும் இன்புற்று வாழும் என்பதை நன்குணர்ந்த ஞானியாகத் திருவள்ளுவர் விளங்குகிறார். மனிதன் மனதால் நினைக்கிறான். அதனைச் சொல்லால் மொழிகிறான். அதற்குச் செயலால் ஆக்கம் தருகிறான். மனம், வாக்கு, செயல் ஆகிய மூன்றிலும் குற்றமில்லாது வாழ்தலே அறநெறி.

'பொய்குறளை வன்சொல் பயனிலவென் றிந்நான்கு
மெய்தாமை சொல்லின் வழக்காத்து - மெய்யிற்
புலமைந்தும் காத்து மனமா சகற்றும்
நலமன்றே நல்லா றெனல்"8

என்று அறநெறிக்கு இலக்கணம் வகுக்கிறது நீதிநெறி விளக்கம்.

ஒருவனின் எண்ணங்களுக்கு அடிப்படை மனமே ஆகும். மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களே ஒருவனின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கின்றன. 'எண்ணமே வாழ்வு' என்ற சான்றோரின் கூற்றும் இதையே வலியுறுத்துகிறது. வாழ்வின் பரிமாணத்தில் எண்ணங்களே ஏணிப்படிகளாக அமைகின்றன. எண்ணங்கள் உயரும் போது வாழ்வு உயர்கிறது. எண்ணங்கள் தாழும்போது வாழ்வும் தாழ்கிறது.

'மனம் ஓர் அதிசயக் கருவி. மனதில் பதிவாகும்
எண்ணங்களே செயல்களாக வெளிப்படுகின்றன என்பது
அறிவியல்பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மை. எண்ணங்களுக்கு
வலிமை அதிகம். அந்த எண்ண அலைகள் பிரபஞ்சத்தின்
உதவியால் செயல்களாக மாற்றம் பெறுகின்றன
என்கின்றனர் மெய்ஞானிகள்"9

இதை விஞ்ஞானியும் மெய்ஞானியும் ஆன திருவள்ளுவர் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். அறம் என்பது யாதெனச் சொல்ல வந்த வள்ளுவப் பெருந்தகை, மனதில் குற்றம் இல்லாமல் இருப்பதே தலையாய அறம் என்கிறார்.

'மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற" (குறள் . 34)

மாசற்ற மனம் படைத்தோர் வாழ்வு அறவாழ்வு என்பது திண்ணம். 'மனமது

செம்மையானால் மந்திரங்கள் செபிக்க வேண்டா" என்ற திருமூலர் வாக்கும் தூய மனதையே முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

'தூய்மையான எண்ணங்களும் செயல்களும்
கொண்டவர்கள் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி தொடர்கிறது.
மனிதனை நிழல் தொடர்வது போல"10

அடுத்த குறளிலேயே மனதை மாசுபடுத்தும் காரணிகளையும் திருவள்ளுவர் பட்டியலிடுகிறார்.

'அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்" (குறள். 35)

மேற்கண்ட குறளில் பொறாமை, ஆசை, கோபம், சுடுசொல் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து வாழ்தலே நல்வாழ்க்கை என்கிறார். இதில் 'அழுக்காறு' என்ற சொல்லாட்சி நினைந்து நினைந்து போற்றத்தக்கது.

அழுக்கு + ஆறு = அழுக்கு ஆறாக ஓடினால், அதன் அருகில் கூட நிற்கத் தயங்குவோம். 'பொறாமை' கூட அப்படிப்பட்ட அழுக்குகளின் சேர்க்கைதான். அதை அகத்தே வைத்திருப்பது, எவ்வளவு இழிவு என்பதை இக்குறள் உணர்த்துகிறது.

'மனித வாழ்க்கைக்கான அனைத்தும் மனத்தின்
செய்கையால் உண்டாக்கப்படுகிறது. எனவே
வெளி உலகே உண்மை. அதுவே அனைத்தையும்
உண்டாக்குகிறதென்று நம்புகிறவர்கள் இதை ஞாபகத்தில்
வைத்துக் கொள்ளட்டும். வெளி உலகை நாம்
தனியாக உணர்வதில்லை. அதை நம் மனம்
எங்ஙனம் நுகருகின்றதோ அங்ஙனமே நாம் அதை
உணருகிறோம். அனைத்து அறிவும் மனத்தின்
உள்ளேயே உள்ளது... ஒவ்வொரு மனிதனும் தெய்வீகமாக
மாற வேண்டுமெனில், முதலில் மனதில் தோன்றும்
எண்ணங்களை அடக்கவேண்டும்"11

என்று சுவாமி விவேகானந்தர் மனிதவாழ்க்கையில் மனத்தின் பங்களிப்பை விளக்குகிறார்.

மனிதனின் மனதைச் செம்மைப்படுத்தி, அவனை தெய்வீகமாக மாற்றும் பணியை வள்ளுவம் இனிதே செய்கிறது. ஒருவன் மனத்திட்பம் என்று சொல்வது தனிமனிதனுக்குரிய வாழ்வியல் பண்பான ஊக்கமுடைமையைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

"மனவலிமையை எப்படிப் பெறுவது? ஒரு செயலைச் செய்துமுடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணத்தில் திண்மை பெற வேண்டும். எண்ணத்தில் திண்மை பெற்றால் நிச்சயம் எண்ணியவர் எண்ணியபடி செயல் நடக்கும். துறவிகள் நினைப்பது நடக்கும்.; காரணம் அவர்கள் எண்ணத்தில் திண்மை பெற்றதால்தான். அதைப் போலவே சாதாரணக் குடிமகனும் எண்ணத்தில் திண்மை

பெறும் பொழுது எண்ணியதை எண்ணியபடியே அடைகின்றான்"12

தன்னம்பிக்கையும் தெளிவான சிந்தனையும் திட்டமிட்ட உழைப்பும் இருந்தால் சாதிக்க முடியாதது எதுவுமே இல்லை என்பது வள்ளுவர் நெறி.

'எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியர்

திண்ணிய ராகப் பெறின்" (குறள் 666)

வாழ்வில் முன்னேற வேண்டும்; சாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டோர் நெஞ்சில் நிறுத்த வேண்டிய குறள் இதுவாகும். இந்தக் குறளைப் பற்றிய திரு. அப்துல்கலாம் அவர்களின் கூற்று இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

குடும்ப வாழ்வு

திருமணத்திற்கு முன்பு தனிமனிதனாகவும், மணம் முடித்தபின் இல்லறத்தான் என்றும், அகவாழ்வு முதிர்ந்தபின் துறவறத்தான் என்றும், இம்மூன்றும் கடந்தபின் ~மாதவன்| என்றும் நான்குநிலைகளை மனிதன் அடையவேண்டும் என்ற வாழ்வியலைக் குறள் தெளிவுறுத்துகிறது.

'பிறன்கைப் பொருள் வெளவான் வாழ்தல் இனிதே

அறம் புரிந்தல்லவை நீக்கல் இனிதே

மறந்தேயும் மாணாமயரிகள் சேராத்

திறந்தெரிந்து வாழ்தல் இனிது"13

அடுத்தவர் பொருளை அபகரிக்காமல் வாழ்வது, அல்லவை நீக்கி அறம் புரிவது, அறிவிலிகளோடு நட்புக்கொள்ளாமல் இருப்பது, ஆராய்ந்து அறிந்து நட்பினைப் போற்றுவது ஆகியன சிறந்த வாழ்வியல் நெறிகள் என்று இனியவை நாற்பது கூறுகிறது.

நற்குணங்கள் நிரம்பிய தனிமனிதனை மேலும் செம்மைப்படுத்தும் வழி இல்வாழ்க்கை ஆகும்.

'இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்

முயல்வாருள் எல்லாம் தலை" (குறள். 47)

இல்லறத்தோடு கூடி, நல்வழிச் செல்பவன் மற்ற எவ்வழியில் செல்பவர்களிலும் மேம்பட்டவன் ஆவான். அந்த இல்வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டதாக அமையவேண்டும் என்பதையும் குறள் கூறுகிறது.

'அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது" (குறள். 45)

அன்பை அடித்தளமாகக் கொண்ட அறவாழ்க்கை மனிதனை அடுத்த கட்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும். இல்லறத்தில் ஈடுபட்டவனின் கடமைகள் என்னவென்று வள்ளுவம் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது. பெற்றோர், மனைவி, மக்கள் ஆகிய மூவர்க்கும் துணைநிற்றல், செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருத்தல், அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல், வறியார்க்கு ஈதல், புலாலை உண்ணாது இருத்தல், பிறன்மனை நோக்காது வாழ்தல், மதுவைத் தவிர்த்தல் என

அல்லன தவிர்த்து நல்லன ஏற்று வாழும் வழிமுறைகள் வள்ளுவத்தில் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கப்படுகிறது.

'அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று" (குறள். 49)
'அவ்வியம் பேசி அறங்கெட நில்லன்மின்
வெவ்வியனாகிப் பிறர் பொருள் வவ்வன்மின்
செவ்வியனாகிச் சிறந் துண்ணும் போதொரு
தவ்வி கொடுண்மின் தலைப்பட்ட போதே"14

பிறரைப் பற்றிப் புறங்கூறிப் பாவத்தைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டாம். தீயகுணம் உடையவராகிப் பிறர் பொருள்களைக் கவராதீர்கள். உண்ணும் பொழுது சிறிதாயினும் மற்றவர்க்குக் கொடுத்து உண்ணும் நல்ல பண்பினைப் பெறுங்கள் என்று திருமந்திரம் கூறும் வாழ்வியல் நெறிகள் இங்கு ஒப்பிடத்தக்கது.

இப்படி நல்ல வாழ்க்கைத் துணையைப் பெற்று, நன்மக்கட்பேற்றையும் பெற்று, எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு நல்லறங்களைச் செய்து இசைபட வாழும் ஒருவன், அடுத்த நிலைக்கு வரும்போது என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை வள்ளுவம் விரித்துரைக்கின்றது.

'அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு" (குறள். 343)

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்பொறிகள் வழியே வருகின்ற ஆசையை அடக்க வேண்டும். புலன்கள் விரும்பும் பொருள்களைப் பெறும் ஆசையையும் அறுக்கவேண்டும். வாழ்வில் பூரணத்துவம் வேண்டுமெனில், புலனடக்கம் மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

'ஆமை தன்கால்களை உள்ளே இழுத்துக்கொண்ட
பின், நீங்கள் எவ்வளவு அடித்தாலும் ஒரு கால் கூட
வெளியே வராதது போல், ஞானியால் தன் புலன்களை-
யெல்லாம் உள்ளே இழுத்துக் கொள்ள முடியும்.
எந்த விருப்பமும் அவனை அசைக்காது. பிரபஞ்சமே
இடிந்து விழட்டும். அவனது மனதில் அது ஒரு
சிறு அலையைக் கூட எழுப்பாது"15

இதைத்தான்,

'ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து"

என்று வள்ளுவமும் விவரிக்கிறது.

'புலன்களில் கட்டுப்பட்டவனுக்கு இருளாயிருக்கின்ற
நேரத்தில், புலன்களை அடக்கியவன் விழித்திருக்கிறான்.

அது அவனுக்குப் பகல் ஒளியாயிருக்கிறது. எதில் உலகம்

விழித்திருக்கிறதோ, அதில் ஞானி உறங்குகிறான்"16

ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிகளையும் வள்ளுவமே கூறுகிறது.

'பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்

பற்றுக் பற்று விடற்கு" (குறள். 350)

பற்று இல்லாதவனாகிய இறைவன்பால் கொண்ட பற்றினை மட்டும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பற்று மற்ற கீழான பற்றுகளை எல்லாம் விட்டொழிக்க உதவும்.

'ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்

ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின்கள்

ஆசைப் படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்

ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆகுமே"17

திருமூலர் ஒருபடி மேலே சென்று, இறைவனோடு உடனான பற்றையும் அறுக்கச் சொல்கிறார்.

முடிவுரை

எங்கெல்லாம் எப்படியெல்லாம் மானுட வாழ்வுக்கிடையே தர்மங்களை வலியுறுத்தமுடியுமோ, அங்கெல்லாம், அப்படியெல்லாம் மானுட நீதிகளையும், தர்மங்களையும், வாழ்வியல் நெறிகளையும் வலியுறுத்துகிறது வள்ளுவம்.

மனித வாழ்வு ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கொண்டதுதான். இன்பமும் துன்பமும் மாறிமாறி வருவதுதான் வாழ்வு. எது வந்தாலும், எது நடந்தாலும் பழிமட்டும் வரக் கூடாது. 'ஆவியோடு காயம் அடியோடு போனாலும் ~பாவி| என்ற நாமம் படையாதே" என்றனர் முன்னோர்.

வருந்தி அழைத்தாலும் கிடைக்காத பேறுகள் வரமாட்டா. வரவேண்டிய பேறுகளை வெறுத்து ஒதுக்கி நீக்கினாலும் அவை போக மாட்டா. இதை அறியாது, நெடுநாள் ஏங்கி மரணம் வந்து முடிவதே மாந்தரின் தொழிலாக இருக்கிறது.

இந்நிலையில், பொறாமையும் கோபமும் சுடுசொல்லும் கெடுசிந்தையும் அகற்றி, அன்பை தவமாகச் செய்யும் வழிமுறைகளை வழங்குகிறது வள்ளுவம்.

'அன்பின் வழியது உயிர்நிலை' என்பார் வள்ளுவர்.

'அன்பகத்தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வுற்றல் மரந்தளிர்ந்த தற்று" (குறள், 78)

நெஞ்சில் ஈரமில்லாத வாழ்வு பயனற்ற வாழ்வு என்கிறார்.

குளத்தில் உள்ள நீரின் அளவைப் பொறுத்து மலரின் உயரம் அமைவதைப் போல மனிதன் உள்ளத்தைப் பொறுத்தே அவனின் உயர்வும் அமைகிறது.

'வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்

உள்ளத் தனைய துயர்வு" (குறள் 595)

ஆகவேதான் வள்ளுவர் 'உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்' என்கிறார். உயர்ந்த எண்ணம்

கொண்டவர்கள் வாழ்வில் சிறந்து விளங்குவர் என்பது வள்ளுவம் கூறும் வாழ்வியல் நெறியாகும். எப்படியும் வாழலாம் என்று வாழும் உலக மக்களுக்கு இப்படி வாழ்ந்து பாருங்கள், உங்கள் வாழ்வு இன்பமானதாக, அமைதியானதாக, அகமும் புறமும் தூய்மையானதாக, அறம் செறிந்து ஒளிமிக்கதாக விளங்கும் என்னும் வரையறையைக் காட்டி நிற்பதுதான் வள்ளுவத்தின் வாழ்வியலாகும்.

ஆகவே, வையகத்தில் உள்ளோர் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டுமாயின் வள்ளுவம் கூறும் வாழ்வியலைப் போற்றி வாழவேண்டும்.

துணைநின்ற நின்ற நூல்கள்

1. திரு.வி. கல்யாணசுந்தரனார், மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடியகளும், ப. 55.
2. சுவாமி விவேகானந்தர், என் வாழ்வின் பணி, ப. 120
3. டாக்டர். எம். எஸ். உதயமூர்த்தி, மனம் பிரார்த்தனை மந்திரம் ப. 75.
4. ஆ.ப.ஜெ. அப்துல்கலாம், என் வாழ்வில் திருக்குறள், ப. 18.
5. யு.ஏ. சுகவனேசுவரன், சாணக்கிய நீதி, ப. 46.
6. தமிழருவி மணியன், ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன், பக்.84, 87.
7. தமிழருவி மணியன், அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை, ப. 48.
8. நீதிநெறி விளக்கம், பாடல். 59.
9. சுவாமி விவேகானந்தர், என் வாழ்வின் பணி, ப. 109.
10. டாக்டர். எம்.எஸ் உதயமூர்த்தி, மனம் பிரார்த்தனை மந்திரம், ப. 86.
11. சுவாமி விவேகானந்தர், என் வாழ்வின் பணி, ப.109.
12. தமிழண்ணல், திருக்குறள் உணர்த்தும் தமிழர் சமயம் ப. 55
13. சுவாமி விவேகானந்தர், கீதை சொல்லும் பாதை, ப. 42.
14. மேலது, ப. 43.
15. திருமூலர், திருமந்திரம், பாடல். 2615.
16. நாலடியார், பாடல். 132.
17. தமிழருவி மணியன், ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன், ப. 279.

